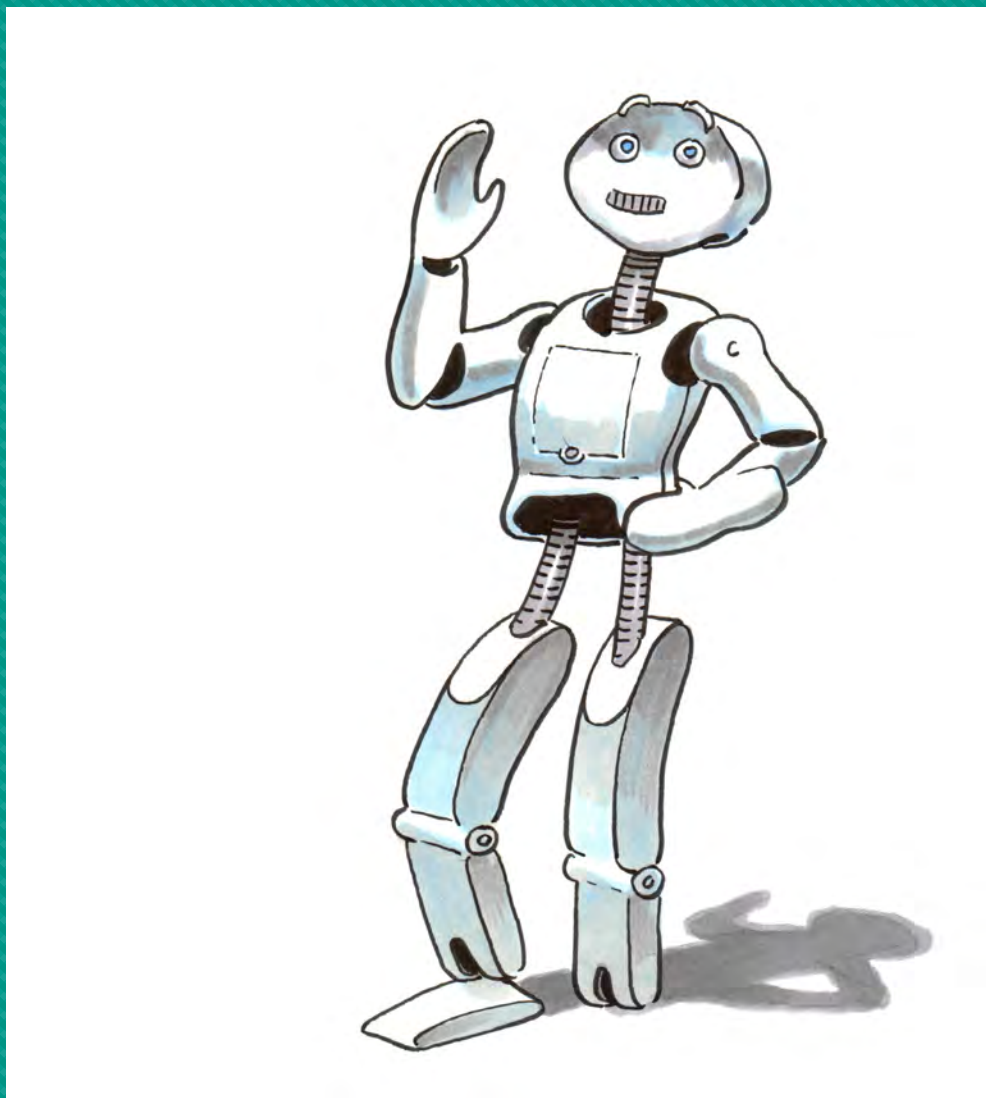

Robbie Robot

Een verhaal van Stefan Pauwe
met illustraties van Roelof Wijtsema

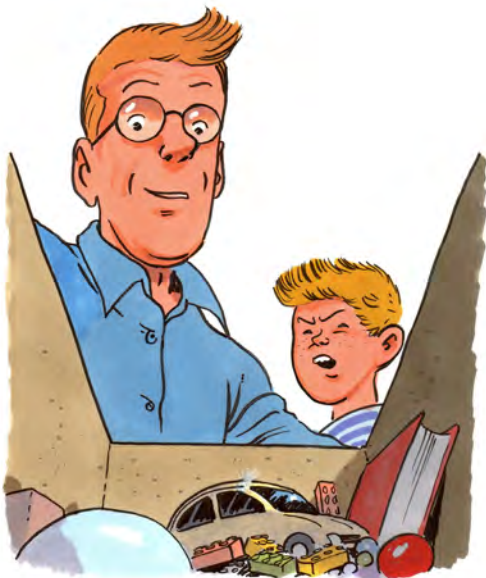
Robbie Robot

Een verhaal van Stefan Paauwe
met illustraties van Roelof Wijtsema

Het verhaal van Robbie Robot is onderdeel van het
onderwijsprogram Techniek, Talent & Energie.

© 2015 Hanzehogeschool Groningen - 1^e druk 2015

De klep van de doos gaat open, een streep licht valt naar binnen. Robbie Robot gluurt vanaf de bodem naar boven. Eerst ziet hij een oog, dan trekt een hand de doos verder open. Hij ziet een man die hem nieuwsgierig bekijkt. Achter hem staat Bennie, zijn oude baasje, ontevreden als altijd.

‘Dus dit hoeft niet meer? Deze doos kan mee naar de rommelmarkt van school?’ vraagt meester Wim.

‘Ja hoor,’ zegt Bennie, ‘het is allemaal troep. Die sprekende robot al helemaal, die heeft een ongelukje gehad.’

‘Helemaal geen ongelukje,’ denkt Robbie, ‘je hebt me tegen de muur gesmeten en daarna reed je met je fiets over me heen. Zodat je dan om de allernieuwste superrobot kunt zeuren.’

‘Nou, bedankt,’ zegt meester Wim.

De doos gaat weer dicht, wordt opgepakt en neergezet. Even later start de auto en rijden ze weg. Robbie schudt in de doos heen en weer. Hij is blij als de rit voorbij is en de klep weer open gaat.

Een vriendelijk gezicht kijkt hem aan. ‘Ah, Robbie, de sprekende robot,’ zegt meester Wim, ‘zo, dit is een mooi plekje voor jou.’ Hij zet Robbie tussen een stapel stripboeken en een knikkerbaan.

Robbie kijkt om zich heen. Hij is op een schoolplein; overal staan tafels, overal hangen vlaggetjes. Tussen twee bomen hangt een groot spandoek: '50 jaar Centrumschool. Rommelmarkt en Racewedstrijd'. Daarachter is een veldje met een podium waar een meisje viool speelt. De zon schijnt, kinderen lopen met hun ouders langs de kraampjes. Robbie heeft nog net genoeg stroom om zijn ogen open te houden. Wat zal het worden? Krijgt hij hier een nieuwe baas of eindigt hij in een vuilnisbak?

Het is druk. Ook bij Robbie's speelgoedkraam komen veel kinderen langs. De knikkerbaan naast hem wordt verkocht, daarna volgen de stripboeken en de puzzel. Het wordt later, steeds later. Eindelijk pakt een meisje Robbie op.

'Koop me, neem mij mee,' denkt Robbie.

'Je mag hem hebben voor 10 euro,' zegt de meester.

'Zoveel?' vraagt het meisje teleurgesteld. 'Jammer!'

Ze legt Robbie terug.

‘Joost,’ roept de meester, ‘kun je even koffie voor me halen?’
Hij wijst op zijn mok.

‘Ik kom zo,’ roept Joost, ‘eerst onze racewagen klaarzetten.’ Hij houdt zijn zelfgemaakte melkpakauto omhoog.

‘Jij en Jasna denken zeker dat jullie gaan winnen,’ lacht meester.

‘Natuurlijk,’ roept Joost terug. ‘We’re the champions!’

‘Hé, meneer?’, vraagt een grote man met een pet. ‘Wat moet deze robot kosten?’

‘Dit is Robbie,’ vertelt de meester, ‘hij is één van de eerste sprekende robots. Mooi ding, hoor. Hij is natuurlijk niet nieuw meer, zijn koppie staat een beetje scheef, daarom krijgt u hem voor maar 10 euro.’

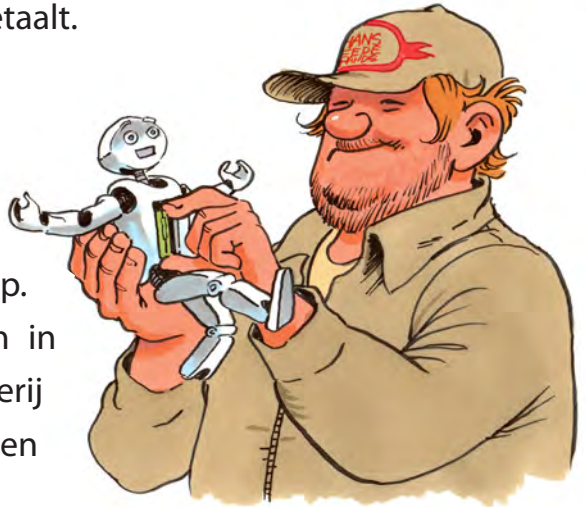
‘Hmm, zijn voet mist ook. Ik geef er 5 euro voor.’

‘Nee, nee, da’s te weinig, 8 euro. Het is voor het goede doel.’

‘Vooruit dan maar.’ De man betaalt.

‘Wat gaat u er mee doen?’

De man wijst op zijn pet,
‘Hans Tweedehands’ staat er op. ‘Weggooiden kan altijd nog,’ zegt Hans en hij pakt Robbie op. ‘Eens kijken of hier nog leven in zit.’ Hans haalt de oude batterij uit Robbie’s buik en stopt er een nieuwe in.

Robbie’s ogen gaan meteen wijd open. Hij beweegt zijn benen en armen. Helemaal opgeladen, hij voelt zich lekker, weer vol energie. ‘Hmm, jou kan ik gebruiken,’ zegt Hans, ‘jij hebt nog een paar goede onderdelen.’

'Nee!', roept Robbie, 'Ik wil niet uit elkaar.' Hij kronkelt in de grote hand. Van schrik laat Hans hem vallen. 'Hé, hij kan nog praten ook!'

Robbie springt van de tafel en roetsjt langs de groene broek van Hans naar beneden.

'Hier jij, je bent van mij!' roept Hans.

Robbie strompelt tussen benen door. Hij schiet opzij voor een oude vrouw met een rollator en verstopt zich onder een kraam met kleren.

Hij puft uit tegen een paar laarzen en gluurt onder het afdekzeil door. Verderop staat Hans, hij speurt het schoolplein af. Hij kijkt naar de kledingkraam. Snel laat Robbie het zeil zakken.

De groene broek komt dichterbij. Voor de kraam blijft Hans staan. Muisstil wacht Robbie op wat er gaat gebeuren. 'Ik zoek mijn robot,' hoort hij Hans zeggen.

'Robots hebben we hier niet,' zegt een vrouwenstem, 'maar ik heb wel overhemden en mooie truien. En hier onder de tafel staan nog een paar spiksplinternieuwe laarzen, maat 44. Is dat niet wat voor u? Zal ik ze even pakken?'

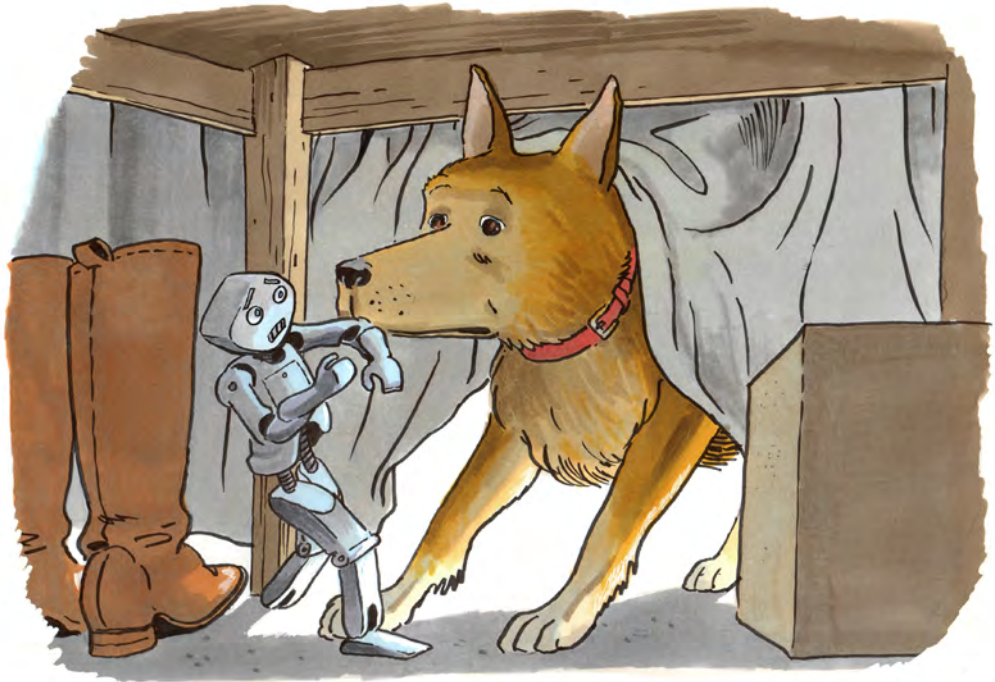
Robbie voelt alle draadjes in zijn lijf trillen.

'Nee, bedankt, ik zoek verder.'

De voeten draaien zich om. Robbie kruipt weg. Voorlopig is hij veilig.

Een nieuwsgierige hondenkop duwt tegen de laarzen. 'Ga weg,' fluistert Robbie. De hond kruipt onder de tafel en snuffelt aan hem. Hij ruikt aan de tafelpoot en dan hij tilt zijn poot op.

Robbie kan nog net wegspringen. Bah, hij struikelt en rolt onder de tafel vandaan. Hij springt opzij voor een paar damesvoeten met scherpe hoge hakken, hij slingert tussen een woud aan benen door. Een kleuter met een ijsje wijst naar hem en roept: 'Mama, een kabouter, daar loopt een kabouter!' Robbie loopt gauw verder.

'Hebt u een robotje gezien?' hoort hij vragen. Snel verbergt hij zich achter een grote cowboylaars, hij trekt zich op aan de broekspijp en lift een stukje mee.

Als de laars stil staat, ziet hij in de verte een groene broek dichterbij komen. Daar is Hans en Hans heeft hem ook gezien.
'Hier jij, je bent van mij!' roept Hans.

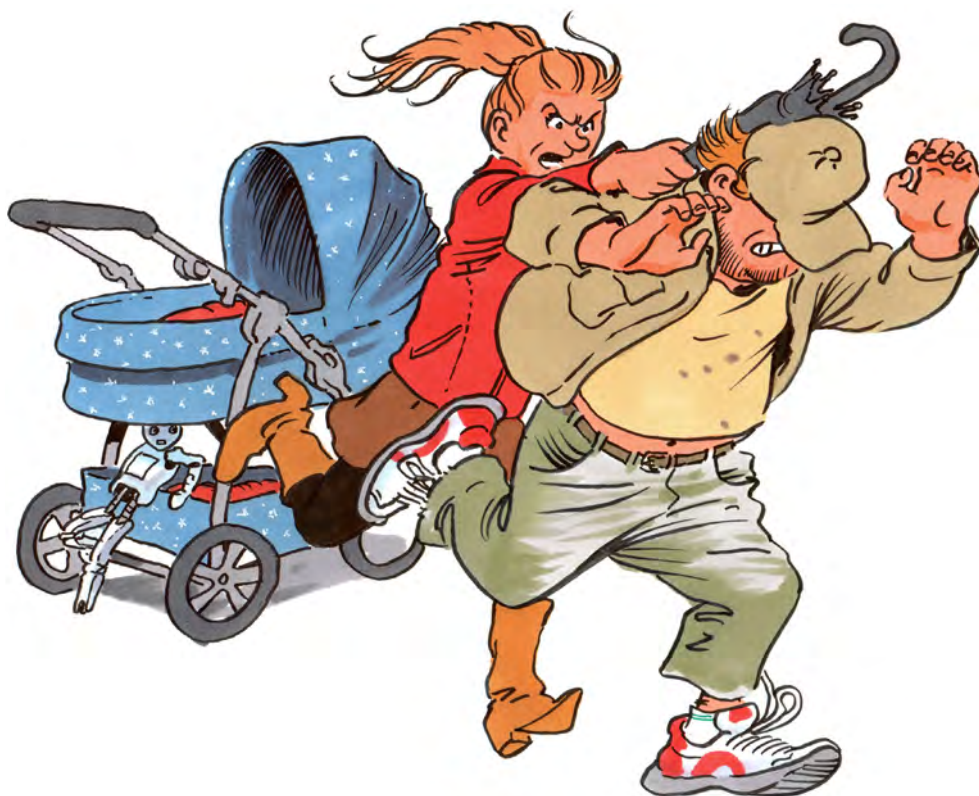

Robbie hinkt naar het podium, daaronder is vast een goede schuilplaats. Het wordt drukker, hij komt niet snel vooruit. Hij kijkt achterom. Hans is nu vlakbij. Robbie zigzagt van links naar rechts. Naast hem rijdt een kinderwagen. Robbie springt op de onderste stang en klautert in het mandje. Hij verschuilt zich snel onder een rood dekentje tussen een paar speentjes. Hij zucht opgelucht. Dan wordt het dekentje voorzichtig opgetild. Robbie kijkt midden in het lachende gezicht van Hans Tweedehands.

'Hier jij, je bent van mij, zei ik toch.'

Maar vlak voor hij opgepakt zal worden duikt er nog een gezicht op. Een heel verontwaardigd gezicht.

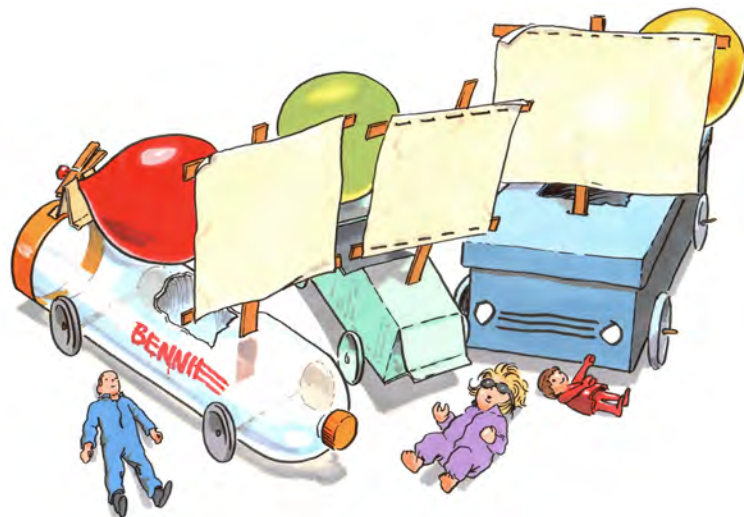
'Ga jij daar eens heel snel weg,' roept een boze vrouwenstem, 'wat moet jij in mijn kinderwagen?!' Ze pakt haar paraplu. Robbie laat zich uit het mandje vallen, ziet nog net hoe de vrouw Hans Tweedehands een flinke tik verkoopt. Robbie hinkt verder.

Op het podium tikt juf Marloes op de microfoon.

'Goedemorgen, allemaal! We gaan zo beginnen met de racewedstrijd,' legt ze uit, 'jullie hebben de afgelopen week hard gewerkt voor de techniekwedstrijd om wagens te maken die zonder stroom kunnen rijden. 'Geen batterijen en toch rijden', zoals Jasna het noemde.

Alle wagens gaan vooruit met hulp van elastiek, een ballon en een zeil en ze moeten een pop vervoeren. Vandaag is de finale en racen drie auto's tegen elkaar!

'Bouwers, kom maar naar voren op het podium. Een applaus graag voor Jasna en Joost met hun megamelkpakauto. Voor Margo en Sandy met hun supersonische schoenendoos. En voor Bennie natuurlijk, hij heeft een hele grote fles energydrank gebruikt. Wie gaat er winnen, welke wagen gaat straks als eerste over de finish?'

Bennie rukt de microfoon uit haar hand en roept: 'Mijn energy-fles natuurlijk!'

Juf pakt snel de microfoon terug. 'Uh, dat zullen we wel zien. De winnaars mogen naar de volgende ronde van de techniekwedstrijd. Bovendien openen zij officieel ons nieuwe technieklokaal door een waterraket af te schieten. Maar dat is voor straks. Eerst...'

'Wat is dat nou voor prijs' denkt Robbie, 'je kunt beter een robot winnen.' Dan gaat hem een lichtje op. Ja, dat is een goed idee. Als hij meedoet en de race wint, misschien krijgt hij dan een nieuw baasje. Een baasje dat wel goed voor hem zorgt.

Op het podium bedankt juf iedereen die meegeholpen heeft, maar Robbie luistert niet. Hij sluipt naar het startpunt, waar de drie wagens klaar staan voor de strijd. De eerste is een enorme fles energydrank op wieltjes. Op de zijkant staat groot 'Bennie' geschreven. Daarnaast staat een omgebouwde schoenendoos en nummer drie is het megamelkpak. Ze hebben allemaal een zeil van papier en een opgeblazen ballon met een wasknijper op het tuitje.

Voor de wagens liggen de testpoppen klaar. Terwijl iedereen op de juf let, pakt hij snel een pop weg en verstopt die onder een plastic zak. Hij klimt in het melkpak.

'Heeft iemand mijn robot gezien?' roept Hans Tweedehands, terwijl hij zich naar voren dringt.

Juf Marloes luistert niet. 'Klaar voor de start? Go!'

Alle kinderen rennen naar hun wagen.

'Hé, waar is onze testpop gebleven?,' roept Jasna.

'Zit al in de kar,' zegt Joost,

'ik maak hem net vast.'

'Maar die is niet van ons!'

'Dat maakt niet uit,' zegt Joost, 'doe jij het elastiek, dan draai ik het zeil recht.'

Jasna windt snel het elastiek op en roept: 'En... los!'

Robbie voelt het wagentje in beweging komen. Hij durft geen geluid te maken. Naast hem rijdt de schoenendoos voorbij. Zijn eigen melkpakwagen krijgt steeds minder vaart.

Joost rent op hem af met een föhn. Hij draait het zeil en houdt de föhn er bijna tegenaan. Ronnie voelt de kracht van de hete wind, de föhn maakt een enorme herrie. Hij krijgt het benauwd, hoe lang kan zijn batterij hiertegen? Joost zet de föhn op de hoogste stand, de wind loeit om Robbie's hoofd. De wielen van het melkpak draaien en draaien, sneller en sneller gaat het. Joost probeert te sturen met de föhn, maar de wagen zwalkt van links naar rechts. Robbie houdt zich vast aan de mast, het melkpak zwiept bijna om. Hij veegt een oliedruppeltje van zijn voorhoofd.

Bennie's wagen haalt hem in. Robbie kijkt naar de fles, die rijdt wel heel gemakkelijk. En daar is Bennie zelf. 'Hé, wat moeten jullie met die stomme Robbie?,' roept hij. 'Dacht je dat je daar mee won? Sukkels! Ik zie je bij de finish.'

'Jasna, het laatste stuk,' hijgt Joost, 'jij bent.'

Jasna haalt snel de wasknijper van het tuitje van de ballon, de lucht ontsnapt en de wagen spuit vooruit.

Robbie wordt tegen de achterkant van het melkpak gedrukt. Het zeil klappert heen en weer. Hij vliegt langs de schoendoos, hij ligt nu op de tweede plaats. Nog een paar meter, hij loopt in op de energyfles, maar de ballon is bijna leeg. 'Kom op,' fluistert Robbie, 'laat die Bennie niet winnen.'

'Tweede geworden, yes!' Jasna geeft Joost een high five.

Joost maakt een buiginkje voor het applaudiserende publiek.

Jasna maakt Robbie los.

'Niet schrikken,' zegt Robbie.

'Huh, wat krijgen we nou, kun jij praten?'

'Die fles, die is niet wat het lijkt,' zegt Robbie.

Glunderend staat Bennie naast zijn wagen. Jasna loopt op hem af. 'Jij komt mij zeker feliciteren?' vraagt hij. 'Nee, ik wil je auto bewonderen,' zegt ze lief, 'die was zo snel, het leek alsof het vanzelf ging.'

Voordat Bennie kan protesteren heeft ze de fles omgedraaid.

'Betrap!' roept Jasna en ze houdt de wagen omhoog.

'Geef hier,' sist Bennie. Hij probeert zijn auto terug te pakken.

'Kijk, er zit gewoon een motortje in!

Op batterijen!' roept Jasna.

Juf Marloes komt bij hen staan. 'Dat hebben we niet afgesproken, dit mag helemaal niet.' Ze overlegt met de jury en wijst dan Jasna en Joost aan als winnaars. Zij krijgen allebei een medaille. En dan wijst juf naar de waterraket. 'Ga je gang.'

'Wacht!' Joost rent terug en houdt Robbie omhoog. 'Hij moet mee, hij brengt geluk.'

Voor Robbie het weet is hij met tape vastgeplakt aan de water-
raket, een grote omgekeerde plastic fles. Onderin zit een beetje
water en een kurk met een fietsventiel.

‘Jasna, jij mag.’ Jasna sluit een fietspomp aan en pompt, haar
armen gaan op en neer.

‘Ho, stop!’, klinkt het ineens. ‘Die robot is van mij.’ Met een rood
gezicht komt Hans Tweedehands aangerend.

‘Sorry meneer, te laat!’ roept Jasna. ‘Hiermee open ik
het nieuwe technieklokaal.’ Met een knal schiet de raket
omhoog. Robbie schreeuwt het uit. Hoger en hoger
gaat het, het lijkt of er geen einde aan komt.

Dan is het net of de raket even stil hangt
in de lucht. Robbie ziet het schoolplein
met de kinderen, het spandoek tussen
de bomen en dan begint de raket
te vallen. Snel, sneller, razendsnel
stort hij naar beneden.

Het plein komt dichterbij
en nog dichterbij.

Robbie knijpt zijn ogen
dicht. Oh, hij zal te
pletter slaan. Dan
wordt het hem
zwart voor
de ogen.

Robbie opent zijn ene oog, het andere wil niet meewerken. Voorzichtig beweegt hij zich. Zijn been voelt vreemd. Hij kijkt om zich heen. Voor hem staat een oude brandweerauto naast een stapel puzzels, aan de muur hangen allerlei schilderijen. En daar zit Hans in een oude leunstoel. Dit moet zijn winkel zijn, de winkel van Hans Tweedehands. Het is mislukt, hij zal uit elkaar gehaald worden!

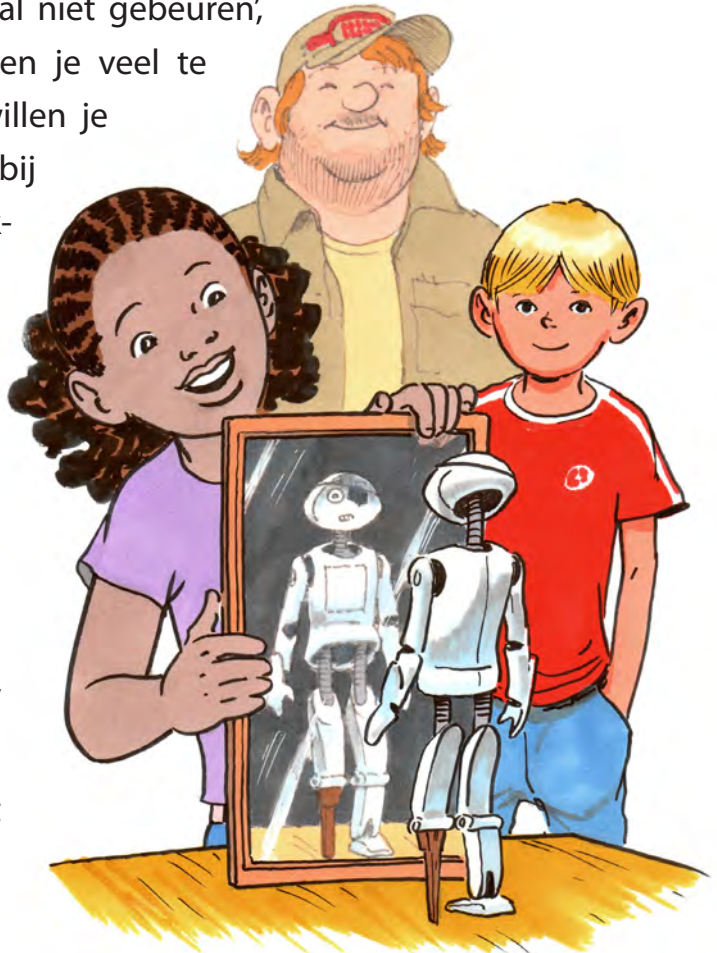
‘Volgens mij is hij wakker.’

Naast Hans staan Jasna en Joost.

‘Ik wil niet uit elkaar gehaald worden,’ fluistert Robbie.

‘Dat gaat ook helemaal niet gebeuren,’ lacht Hans, ‘daarvoor ben je veel te goed. Jasna en Joost willen je als mascotte gebruiken bij de volgende techniekwedstrijd. Ze geloven dat jij geluk brengt. En daarna kom je bij mij in deze winkel te staan. Vooraan, bij de deur, dan kun je iedereen begroeten.’

‘En wij komen langs om met je te spelen,’ zegt Jasna. Ze pakt een spiegel. ‘Hoe vind je dat je eruit ziet?’

Robbie kijkt. Zijn hoofd staat weer recht, hij is uitgedeukt, maar hij heeft een houten poot en een ooglapje.

‘Ben ik dat? Hebben jullie dat gedaan?’

‘Ja, ik heb je helemaal opgeknapt,’ zegt Jasna trots, ‘samen met Hans’. Goedkeurend bekijkt Robbie zichzelf. Hij lijkt wel een zeeroverrobot.

‘Goed gelukt, hè?’ grijnst Hans. ‘En als loon laad ik elke dag je batterij op, dat beloof ik. En daar ga ik nu mee beginnen.’

‘Mmm, lekker,’ zegt Robbie.

Het verhaal van Robbie Robot is onderdeel van het
onderwijsprogram Techniek, Talent & Energie.

© 2015 Hanzehogeschool Groningen - 1e druk 2015